

bevares vel! Men vi ere jo saa vante til, at det høje Ministerium og dets Medlemmer bøje sig for, hvad der fremkommer i Landstinget, at der ingen Overraskelse er for os i, at den højtærede Minister ikke fandt sig foranlediget til at bøje sig for Folketinget her, men derimod for Landstinget; det er jo saadan de almindelige politiske Forhold, som jeg ikke behøver at komme nærmere ind paa lige i Øjeblikket.

Men naar nu den højtærede Minister har indrømmet dette, og man fra Flertallets Side — det fremgik af den ærede Ordførers (Jerichow) Udtalelser — ogsaa har indrømmet dette, hvorfor i Alverden vil man saa alligevel gennemføre en Beskatning paa et saa uretfærdigt Grundlag? Jeg kan ikke indse, at der er nogen som helst Styrke i at sige: Vi indrømme, at dette Grundlag er uretfærdigt, og at naar vi i Fremtiden skulle tale om den Ting — og denne Fremtid ligger jo ikke mere end eet Aar fremme —, maa vi have et andet Grundlag for denne Beskatning, men lad os nu tage den paa det Grundlag, som alle i Øjeblikket ere enige om er uretfærdigt! Det Standpunkt forekommer mig ikke at være ganske stærkt. Og saa er det kun for eet Aar, man skal benytte dette Grundlag! Saa meget mindre paa-trængende nødvendigt forekommer det mig, at man laver en Skattelov paa dette uretfærdige Grundlag. I 1912 skal Skatten af den Tobak, der er dyrket i 1911, opkræves paa Grundlag af en Arealbeskatning, og i 1913 skal Loven være revideret, og saa skal man opkræve Skatten paa Grundlag af en Produktbeskatning (*J. Andersen*: Hvis det vedtages!) Ja, det maa man dog vel antage. Jeg antager i alt Fald, at der er saa megen Ærlighed og Redelighed tilbage endnu, at Meningen er, at man vil gøre sit til, at det kan blive vedtaget; og gør man, hvad man kan, kan man jo ikke gøre mere — man kan ogsaa forlange for meget selv af de nuværende højtærede Ministre. Jeg mener altsaa, at det eneste rigtige vilde være, at man forandrede Grundlaget allerede nu og gik over til en Produktbeskatning, det Grundlag, som alle mene er det rigtige. Og kan man absolut ikke det, hvorfor saa ikke vente til 1913 med at gennemføre hele denne Lov? Der er jo ikke nogen Tvivl om, at mit Partis ærede Ordfører (*Rørdam*) har ganske Ret, naar han sagde, at allerede det, at et saadant Forslag til Beskatning af indenlandsk Tobaksdyrkning har været paa Trapperne, har været tilstrækkeligt til at frembringe det Stands-

ningsstød, som man fra Finansministeriet har ønsket mod Tobaksdyrkingen her i Landet. Vi vide allesammen, at baade i Nordsjælland og i Sydsjælland og andre Steder, hvor man har talt om at udvikle Tobaksdyrkingen stærkere i Læ af den Beskyttelse, som Toldloven af 1908 yder, er man kommen bort derfra, da man indsaa, at der vilde komme en Beskatning af indenlandsk Tobak. Men naar det er Forholdet, at alene det, at man har talt om at faa gennemført en saadan Lov, allerede inden den er gennemført har bevirket det Standsningsstød, som man ønskede, og som var Formaalet for Loven, hvorfor saa jage saa stærkt efter at faa denne Lov igennem? Hvorfor saa ikke vente til 1913, hvis man ikke er i Stand til at tage Loven paa det Grundlag, som det lader til, at alle Mennesker have været enige om er det eneste retfærdige?

Der sker i Virkeligheden ikke nogen Ulykke, selv om man venter. Det er blevet fremstillet, som om den indenlandske Tobaksdyrkning havde taget i den Grad Fart, at Statskassen led et frygteligt Tab ved, at der blev dyrket saa megen Tobak her i Danmark, og at Indførselen af Tobak var bleven saa meget mindre; men det er jo slet ikke rigtigt. Det er kun rene Skræmmebilleder, som ikke have noget paa sig. Vi fik, da Toldloven af 1908 var til Behandling, Oplysning om, hvor megen udenlandsk Tobak der indførtes til Danmark. Det var taget efter et Gennemsnit af Aarene 1902—04, og det var 8½ Mill. Pund. Man maa vel regne, at det nu paa denne Tid, da denne Lov skal gennemføres, er steget til ca. 9 Mill. Pund, eller at det maaske allerede var steget dertil i 1908. Og hele den Tobaksmasse, der kan være Tale om avles i Danmark nu for Øjeblikket, er efter Regeringens egen Oplysning ikke mere end 200,000 Pund. Det er det hele. Og saa skulde det være værd at gøre saadan en Staahej for det? For at forebygge denne Avl af 200,000 Pund, der er en saa lille Brøkdæl af de 9 Mill. Pund, der indføres om Aaret hertil, og hvoraf der svares Skat, skal man gøre en saadan Staahej, at man nu vil lave en Lov, der er bygget paa et ganske uretfærdigt Grundlag. Det kan jeg ikke indse er rigtigt.

Endelig er der en lille Omstændighed, jeg gerne vilde henlede Opmærksomheden paa, og det er den, at jeg tvivler ikke om, at den fulde Beskyttelse, der blev givet for Tobakken ved Toldloven af 1908, lige op til de 64 Øre pr. kg, er bleven fuldt udnyttet, men vel at mærke ikke af Tobaks-